

— Истинния християнинъ, рече съ важность старецътъ,

— О! отвърнѣ донъ Карлосъ, той бѣше сърдеченъ пріятель на донъ Естевана де Варгасъ, послѣдователя на философіята, и разумѣвате вече!

— Донъ Естеванъ де Варгасъ има благородно сърце, но той има врагове, рече донъ Родриго . . . той никога не рачи да служи въ *воинството Христово*. А вый, донъ Карлосе, приложи той язвително да взмате намереніе да станете *светецъ*?

— Не още; отговори прискърбно момъкътъ, който самъ живяше като бѣдѣщій зеть на Мондеира, но ще поговорѣ за туй този вечеръ на негово превъсходителство великия знаменосецъ.

— Случайтъ е добъръ, гледайте да го не пропустнете.

— Какъ, донъ Карлосе, искате да станете собиръ на инквизиціята? извика единъ младъ благороденъ Араговецъ, дошълъ първый пътъ въ туй свѣтлѣе събраніе.

— Безъ съмнѣніе донъ Хименесе; безъ туй смѣилъ ли быхъ да поискамъ рѣката на донъ Изабела, дъщерята на герцога Мондеира?

— Срамна роля за единъ Кастилскій витезъ, рече Араговецътъ.

— Напротивъ, прекрасна роля, рече донъ Родриго Валеро натъртено; прекрасна роля, донъ Хименесе! Да бѣде нѣкой служителъ на инквизиціята, . . . значи да препуска на конь къмъ щастіето си. Да носи челоуѣкъ подъ облеклото си знакоуѣтъ на този орденъ, ще рече да държи въ рѣка паспорта си за найзначителнытъ службы на царството. Чрезъ него той стига въредъ. Кои фамилии въ Испанія, кажете ми, имать службы, богатства, почести освѣнѣ фамиліята на Медина-Челли и на Мондеира? Вървайте, ако донъ Емануилъ Аргосо и донъ Естеванъ де Варгасъ принадлежахъ на инквизиціята, щѣха ли днесъ да бѣдствовать,